

[Økonomiministeren]

fordi parlamenter ikke er vant til at have at gøre med monetære anliggender. Det plejer at ligge ovre i Nationalbanken. Derfor er det svært stof. Det er det også for offentligheden. Jeg synes, vi gør, hvad vi kan for at forberede denne diskussion ved at henvise til rapporten, der kom, og til den konference, der skal afholdes i begyndelsen af maj for at forsøge at få dette spørgsmål belyst alsidigt, omfattende – ikke kun ud fra danske synsvinkler, men også ud fra udenlandske synsvinkler.

Jeg vil gerne på regeringens vegne give tilsagn om, at vi vil dele vore overvejelser med Folketinget og Markedsudvalget og andre udvalg, efterhånden som denne sag udvikler sig. Jeg synes, det er i alles interesse, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg forstår, at økonomiministeren nu har trukket den meget bombastiske udtalelse, han just kom med, tilbage, som gik ud på – jeg citerer:

»at hvis Vesttyskland går ind i en økonomisk-monetær union, så kan Danmark ikke holde sig udenfor«.

Økonomiministeren understregede det med: »Så vil jeg sige, så er Danmark nødt til at være med«.

Det er det, der er problemet, hr. minister. Hvis en række lande bliver enige om en union, som ikke er efter de retningslinjer, vi ønsker, når vi forhandler med dem, og de så laver den selv, så siger økonomiministeren: Så er vi nødt til at gå med. Men jeg forstår på hans sidste udtalelse, at det var en misforståelse. Det mente ministeren ikke. Det trækker han tilbage, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er ked af den unuancerede måde, hr. Ivar Nørgaard opfatter mine svar på. Det synes jeg egentlig ikke debatten om dette har fortjent.

For så at gøre det fuldstændig klart vil jeg da understrege, at det, jeg gjorde gældende her, er min opfattelse af, hvorledes jeg vil forholde mig til den tid, men det er ikke en afgørelse af, hvad dette Folketing vil beslutte sig for. Det er klart, at det er dette Folketings beslutning. Når betingelserne er belyst, når tekster måtte være klar på et tidspunkt, skal dette Folketing træffe beslutningen. Det er da heldigvis ikke en enkelt minister, der skal gøre det.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Hr. Ivar Nørgaard for en kort bemærkning. Og så skal vi snart til ministrene.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Økonomiministeren har selvfølgelig ret i, at et enkelt medlem af dette Folketings binding kan ikke betyde så meget, da vi alle sammen skal stemme om det, men jeg troede, at økonomiministeren talte på regeringens vegne. Derfor var det, hvad regeringen mente om sagen, jeg var interesseret i at få at vide. Nu siger økonomiministeren, at det er hans egen mening. Men det er altså ikke noget, der dækker regeringens, og så må vi trøste os med det.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Den vurdering, som jeg her har givet udtryk for, er selvfølgelig regeringens vurdering, men det er ikke nødvendigvis Folketingets. Det var det, jeg forsøgte at sige til hr. Ivar Nørgaard.

Så synes jeg, hr. Ivar Nørgaard ville gøre sig selv en fantastisk tjeneste ved at forholde sig mentalt lidt mere spændstigt til sagen, for denne sag kan også blive en vigtig sag for hr. Ivar Nørgaard og hans parti at tage stilling til, når forhandlingerne er færdiggjort, når betingelserne er kendt for os alle.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Svend Auken efterlyste regeringens kommentarer til tanken om at udarbejde en kodeks for europæiske virksomheders overtagelse af firmaer og ejendomme i de tidligere diktaturer, en kodeks, der – som hr. Svend Auken udtrykte det – skulle hindre røveri af værdier og udnyttelse af den menneskelige arbejdskraft. Her vil jeg gerne minde om, at de lande, vi taler om her, jo selv er særdeles interesseret i joint ventures, i samarbejde, i viden om vestlig management, i faglige uddannelser; og vigtigst af alt er de interesseret i investeringer. De udtrykker ikke bekymring for vestlig kapital. Tværtimod ønsker de vestlig kapital for at sætte gang i deres økonomier.

Så kan man i øvrigt da også sætte et spørgsmålstegn ved, om det overhovedet er rigtigt, at man billigt kan overtage virksomheder i de pågældende lande, når man tænker på, at der er tale om virksomheder med en meget lav pro-